

עלובה בפינה חשוכה של דיסקומק „סן רמו“ — קן לא-אינסימי לחוויה ראשונה

„אם לא נוצר מגע — היא הולכת.“
 „לא, לא מחזירים אותה לחברות שלה.“
 עונה קארסו לשאלה. „אם לא נוצר קשר — שתלך לאן שהיא רוצה.“

★ ★ ★ גוף בשביל דיסקומק

אם אין האכירות פורחת בדיסקו-טקים, פורח התענוג. הורר הזה משתגע אחרי המוסיקה החזקה, אוהב את ה-מקומות הללו, בהם הוא נמצא בקהל, הוא, במקום פרטי לעצמו ולחבריו לגיל. „כאן תופשים פרפרית, וכאן היא תר-פשת חבר.“ מסביר יצחק. „זה ופריקת המרץ — זה בשביל מה שהמיוזר קיים.“ ויש מי שעוזר למיוזר להיות כזה: ה-להקות, הנושאות שמות כמו המיפלצות (העולם הזה 1963), האריות, השמנים וה-רוזים, הנסיכים או הכוכבים מרמלה; ובעלי הדיסקוטקים עצמם — המכנים את העסקים שלהם בשמות ציוריים וחסרי-דימיון. בסן-רמו כבוי האורות ועדה-מוסיקה אפשר למצוא קטנות כמו אילנה (15). אילנה היא יפהפיה רוקדת כאילו הקצב הוא חלק מדמה. היא מוכנה לרקוד עם כל המזמין אותה — בתנאי שידע לרקוד. „אחי הוא המתופף כאן“, היא מסבירה. „אבל הורי היו הורגים אותי לו ידעו שאני כאן.“ ואומנם בחצות בדיוק, כמו ילדה טובה, היא נפרדה מן הרקדנים וטסה הביתה. „מההצגה השנייה“, כפי שהיא מסבירה. לידה מתפנקת עירית, בתו של עורך-דין ידוע. עירית (17) מקווה ליהפך בקרוב ל-חברתו הקבועה של אחד מחברי להקת-הקצב — „של מי לא חשוב בדיוק.“ לכן היא ביקרה בסן-רמו ערב-ערב — שעה שהוריה היו בחופשה בחו"ל. רחל (20) מבוגרת יותר בהשקפתה ובי-גישה, לדעתה. לכן היא מסבירה: „הגוף שלי כאילו נולד בשביל דיסקומק.“

★ ★ ★ מוסיקה חמה וגברים חמים

לא הרחק מ„סן-רמו“ נמצא הדיס-קוטק גמביט, המילה הכימעה-אחרונה (המשך בעמוד 18)

הכולח! מבוצע בהתלהבות קמאית על-ידי סופי, בדיסקומק של יאנוש שבמלון רמת-איבי. היא בת 19 ואחת המבוגרות בדיסקומק-המעבר בין מיוזר לצפון, שגילה לא מפריע לה בחברת הצעירים-יותר.

את עיניה, מרוב יקודים, „המוסיקה“ גזה החיים שלנו

במרומים מרגישה לאה בת ה-16, בדיסקומק באר-בוז, בזרועות בן-זונה לריקוד אחד.